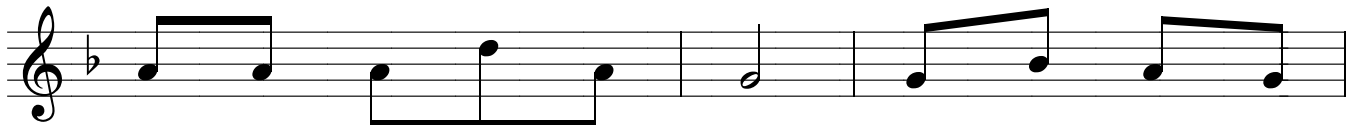

Tình mãi menh mông

Lm. DUYLINH.PHN

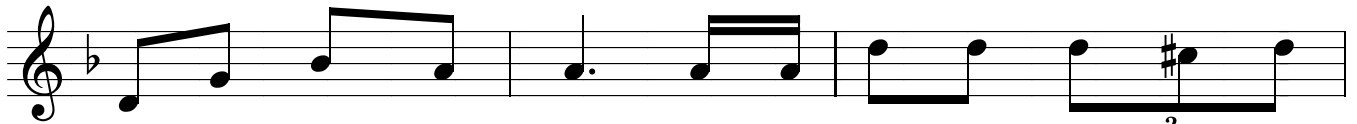
1. Những gì con có hôm nay, đều bắt
2. Chúa tìm con giữa đêm khuya, Ngài ân

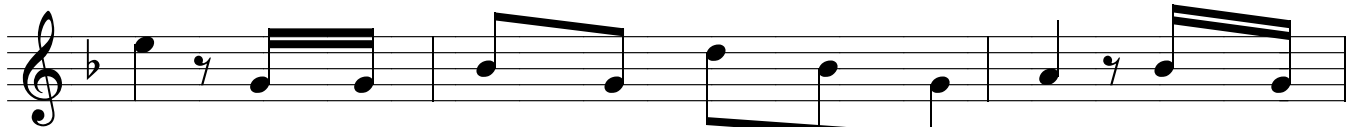
nguồn từ tình yêu của Ngài. Chúa vẫn yêu con
cần mời gọi con theo Ngài. Con đã vâng nghe

hoài, và đủ thương đở xuống muôn hồng ân. Chúa
Ngài, thì đời con sẽ chẳng bao giờ lui. Đổ

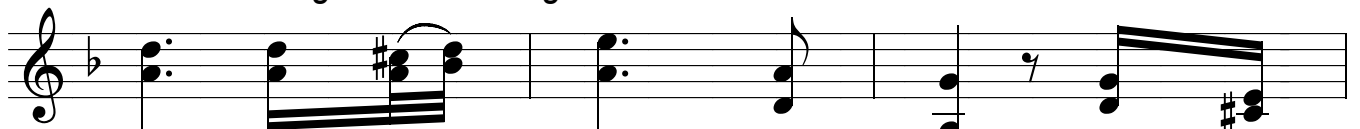
đã ban cách nhưng không: Dù đời con vẫn hai bàn tay
đầy trong trái tim con, một tình yêu trung trinh dành cho

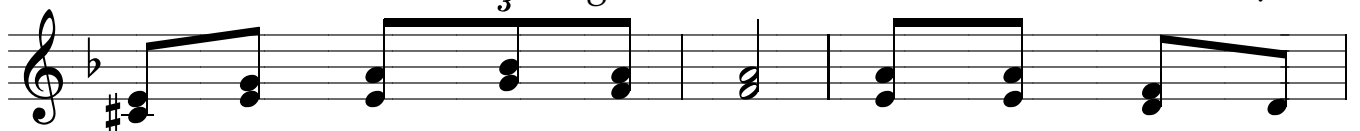
trắng. Dù hồn con còn vấn vương tội nỡ... cũng không
Chúa, một tình thương dành cả cho mọi người... để con

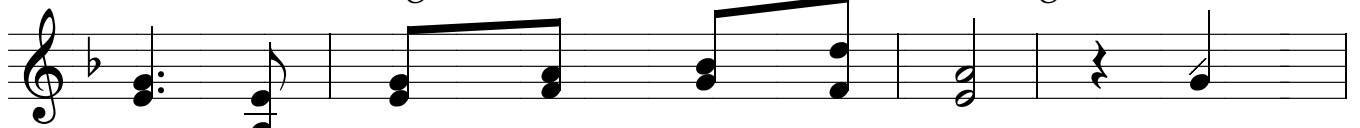
đòi con phải đáp đên. ĐK. Đôi
thành chứng nhân giữa đời.

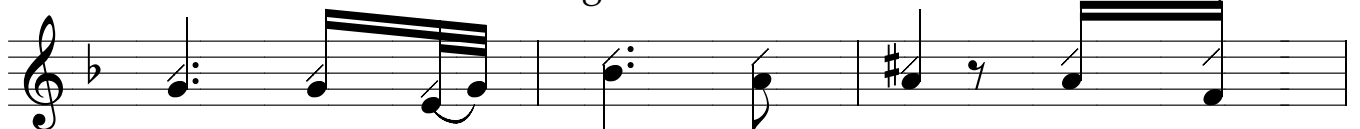
khi con chỉ nghĩ đến mình. Đã nhận

nhiều sao không biết cho đi? Con mong được đên

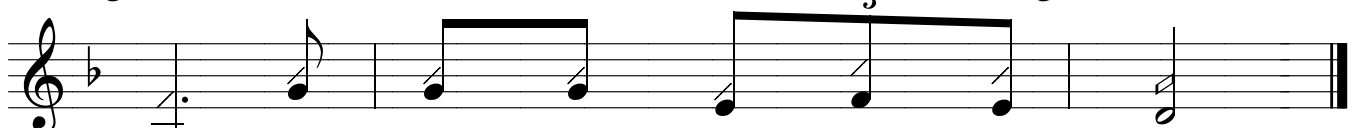
ơn mà sao không biết cảm ơn? Hay

khi con chỉ biết kêu ca. Có bao

giờ chịu bỏ của mình ra? Ai cũng như xa

lạ, coi con như một kẻ vô tình!